Lietas Nr. 11390076812
Lietas arhīva Nr. K37-0066-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

NORAKSTS

Lieta Nr.11390076812

K 37-0193/13

K37-0066/14

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā.

2014.gada 11.aprīlī.

Tukuma rajona tiesa,

šādā sastāvā tiesnese R.Bruce,

piedaloties prokurorei A.Bušai,

tiesas sēdes sekretāri D.Paiķi,

atklātā tiesas sēdē 2014.gada 17.janvārī izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Tiesa tiesas izmeklēšanā k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. A/ prettiesiski ieguva svešu mantu, būdams persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās), sekojošos apstākļos:

2007.gada beigās vai 2008.gada sākumā, precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. C/ savā faktiskā valdījumā esošo automašīnu Vaz 21051, valsts numura zīme /TL numurs/ aizveda uz /pers. A/ dzīvesvietu Tukuma novada, Irlavas pagasta, /Nosaukums A/, un ar apsūdzēto mutiski vienojās, ka tas veiks automašīnas dzinēja remontu par ko /pers. C/ viņam samaksās 50 Ls-, šobrīd 71,14 *euro*. Apsūdzētais no cietušā remonta veikšanai saņēma automašīnu Vaz 21051, valsts numura zīme /TL numurs/, 480 Ls- šobrīd 682,98 *euro* vērtībā, kopā ar tajā novietotajām mantām - aptieciņu, domkratu, riepu spiediena mērītāju un dzesēšanas šķidrumu kopvērtībā par 50 Ls-71,14 *euro* kā arī automašīnas aizdedzes atslēgu. Mēneša laikā cietušais apsūdzētajam aizveda un remonta veikšanai, apsūdzētā rīcībā nodeva sev piederošo automašīnas Vaz 21051 dzinēju 50 Ls – šobrīd 71,14 *euro* vērtībā.

Laika posmā no 2007.gada beigām vai 2008.gada sākuma, līdz 2011.gada rudenim, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laika periodā, apsūdzētais, neskatoties uz to, ka cietušais periodiski interesējās par automašīnas Vaz 21051 remonta gaitu, automašīnas remontu neveica un maldināja cietušo, apgalvojot, ka automašīnai Vaz 21051 remonts tiks veikts. 2011.gada rudenī, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, apsūdzētais remontdarbu veikšanai uzticēto, cietušā faktiskā valdījumā esošo automašīnu Vaz 21051, pretēji noslēgtai ar cietušo vienošanos, remontu nebija izpildījis un viņam uzticēto, cietušajama faktiskajā valdījumā esošo automašīnu prettiesiski aizveda un pārdeva /pers. D/ par 60 Ls, jeb 85,37 *euro* , bet iegūtos naudas līdzekļus iztērēja savām vajadzībām. Savukārt cietušā uzticēto automašīnas Vaz 21051 dzinēju, apsūdzētais neizmantoja cietušā automašīnas remontam, bet to piesavinājās un izmantoja pēc saviem ieskatiem.

Tādejādi apsūdzētais, apzinoties, ka viņam uzticēta sveša, cietušajam piederoša manta, rīkojās ar to pretēji mērķim, ar kādu tā viņam tika uzticēta, neatgrieza automašīnu ar tajā esošajām mantām, aizdedzes atslēgu, kā arī automašīnas dzinēju tās likumīgajam īpašniekam cietušajam, prettiesiski tās ieguva - piesavinājās un rīkojās kā ar savām, nodarot /pers. C/ materiālos zaudējumus 580 Ls , jeb 825,27 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā.

Apsūdzētā/pers. A/ /pers. A/ vaina viņam inkriminētajās darbībās ir pilnīgi pierādīta ar sekojošiem pierādījumiem:

Ar /pers. C/ paskaidrojumu pierādīts, ka 2006.gadā no /pers. G/ iegādājās automašīnu VAZ 21051. Aptuveni 2008.gada sākumā automašīnai salūza motors un nolēma to salabot. Aizvilka automašīnu kopā ar iegādātajām rezerves daļām motoram par Ls 50,- 71,14 *euro* pie apsūdzētā uz mājām. Norunāja, ka apsūdzētais veiks remontu un par darbu viņš saņems Ls 50,- 71,14 *euro*. Dažādu iemeslu dēļ apsūdzētais darbus nepabeidza, bet kad prasīja atgriezt automašīnu, tā vairāk pie viņa neatradās. Pēdējo reizi savu automašīnu pie apsūdzētā redzēja 2011.gada jūnijā. Brauca pie apsūdzētā vairākkārt un vienmēr viņš ar kaut ko atrunājās. Vēlās, lai apsūdzētais samaksā par automašīnu Ls 400-569,15 *euro*.. Pēdējo reizi ar apsūdzēto runāja 2012.gada jūnijā, kad viņš teica, ka automašīna atrodas Grenčos, kur to remontē. (lietas 7.lapa)

Ar cietušā /pers. C/ liecību pierādīts, ka automašīnu Vaz 21051, valsts numura zīme /TL numurs/, 2006.gada rudenī iegādājās no/pers. G/
/pers. G/ par 180 Ls. Automašīnu nereģistrēja uz sava vārda, tāpēc, ka īpašniece to neprasīja un turklāt likumā nav noteikts, ka tas ir obligāti jādara. Kad automašīnu iegādājās, tā bija normālā stāvoklī. Tā kā automašīnai tuvojās tehniskā apskate, ar apsūdzēto vienojās, ka viņš automašīnu sagatavos tehniskajai apskatei. Apsūdzētais mašīnu apskatei sagatavoja un 2007.gadā automašīnai tehnisko apskati izgāja. Par automašīnas sagatavošanu tehniskai apskatei ar apsūdzēto norēķinājās. 2007.gada rudenī braucot ar automašīnu sabojājās motors un palika uz ceļa. Automašīnu atvilka mājās un zvanīja /pers. A/, teica, ka ir nepieciešams automašīnu salabot. Apsūdzētais teica, lai automašīnu ved uz Grenčiem, jo viņš tur strādā servisā pie /pers. H/. Ar dēla /pers. I/ palīdzību automašīnu Vaz aizvilka uz servisu Grenčos. Apsūdzētais automašīnu lika novietot uz laukuma, pretī darbnīcām. Aizdedzes atslēgu atdeva apsūdzētajam, taču transportlīdzekļa tehnisko pasi viņam neiedeva. Vienojās, ka apsūdzētais apskatīsies, kas ir automašīnas dzinējam un vajadzības gadījumā to nomainīs. Tāpat vienojās, ka veco dzinēju viņš atstās rezerves daļām. Vienojās, ka par motora remontu viņam samaksās 50 Ls. Par remonta laiku viņam teica, lai nesteidzas, taču norādīja, ka nākamā gada ziemā būs jāiet apskate un tad arī būs vajadzīga automašīna. Apsūdzētajam zvanīja uz mobilo telefonu periodiski un jautāja, kas notiek ar automašīnas remontu. Viņš atbildēja, ka mašīnai jāmaina dzinējs, taču viņš to nav sameklējis. Tā kā pāris mēnešu laikā apsūdzētais dzinēju nebija sameklējis, teica, ka dzinēju var sameklēt pats. Dzinēju sameklēja un nopirka Zemītē par 50 Ls. Motoru no Zemītes palīdzēja atvest /pers. J/. Motoru aizveda un nolika pie apsūdzētā mājās. Apsūdzētais mājas nebija. Tajā pašā dienā vai iepriekšējā dienā, precīzi vairs neatceras, kopā ar dēlu, automašīnu Vaz 21051 atvilka no Grenčiem un nolika apsūdzētā mājas /Nosaukums B/ sētā. Automašīnu no Grenčiem uz apsūdzētā māju atvilka tāpēc, ka redzēja, ka apsūdzētais viņu Grenčos neremontē. 2008.gada ziemā par automašīnas remontu neinteresējās, jo apsūdzētais nebija pabeidzis sataisīt vietu, kur var remontēt automašīnu. Viņš noteica, ka droši vien līdz Jāņiem automašīna būs kārtībā. Tāpat pateica, ja remonta laikā kaut kas vēl jālabo, par to samaksās. Periodiski jautāja apsūdzētajam, kad viņš to sataisīs uz ko saņēma atbildu, ka viņam nav laika, jo viņš daudz strādā. Vienu reizi ievēroja, ka /pers. A/ automašīnu ir izvilcis ārpus sētas un jautāja kāpēc viņš automašīnu nolicis ārpus pagalma, aizrādīja viņam, ka automašīnu nevar turēt ārpus pagalma, lietū, sniegā, jo automašīna var sākt bojāties. Pēc tam automašīna pazuda pavisam. Apsūdzētais paskaidroja, ka to aizvedis remontēt uz Grenčiem, taču viņš neesot lietas kursā par remonta gaitu. Kad joprojām automašīna nebija saremontēta prasīja, lai to atved atpakaļ, bet apsūdzētais teica, lai pats brauc pakaļ. Par to, ka apsūdzētais neatdod automašīnu, sākotnēji pateica pašvaldības policijas darbiniekam /pers. K/ un lūdza viņam palīdzēt. Pēc tam no /pers. K/ teiktā saprata, ka viņš devis apsūdzētajam laiku nedēļas laikā automašīnu atdot, taču tas netika izdarīts.

Uzskata, ka automašīnas vērtība uz to brīdi, kad to nodeva remontā /pers. A/ bija 530 Ls -754,12 *euro*, jo automašīna bija ejošā stāvoklī un tikko izgājusi tehnisko apskati, tajā regulāri ieguldīja līdzekļus, lai uzturētu kārtībā. Automašīnu nopirka par 180 Ls-256,12 *euro*, 2007.gadā ieguldīja 120 Ls -170,74 *euro* (120 Ls -170,74 *euro* samaksāja /pers. A/ par veikto remontu, lai izietu automašīnai tehnisko apskati), par 100 Ls-142,29 *euro* iegādājās piecu riepu komplektu ar diskiem, jaunu akumulatoru par 30 Ls-42,69 *euro*, nomainīja stūres uzgaļu šarnīrus par 20 Ls -28,46 *euro* , nomainīja bremžu sistēmas loku cilindrus 30 Ls-42,69 *euro* vērtībā, kā arī nopirka un automašīnā ielika aptieciņu, domkratu, spiediena mērītāju, dzesēšanas šķidrumu, kas kopā sastādīja 50 Ls-71,14 *euro*. Uzskata, ka viss iepriekš uzskaitītais veido automašīnas vērtību, jo to visu ieguldījis, lai automašīnu uzturētu kārtībā, tā būtu aprīkota ar visu nepieciešamo, lai izietu tehnisko apskati. Automašīna bija vizuāli labā stāvoklī un nebiju domājis to pārdot. Lietā uztur kompensāciju 580 Ls apmērā, ko veido automašīnas vērtība 530 Ls-754,12 *euro* apmērā un 50 Ls-71,14 *euro* par automašīnas Vaz dzinēju. Pa visu šo laiku /pers. A/ neko nav atmaksājis.

Ar reģistrācijas apliecības kopiju pierādīts, ka transportlīdzekļa Vaz 21051, valsts numura zīme ir /TL numurs/, tās īpašnieks reģistrēta /pers. G/. (lietas 12., 13.1apa)

Ar liecinieces /pers. G/ liecību pierādīts, ka viņai piederēja automašīna Vaz 21051, kuru vairākus gadus atpakaļ pārdeva /pers. C/. Par kādu summu automašīnu pārdeva, neatceras, jo ir pagājis laiks. Automašīnu pārdeva darba kārtībā, vai bija tehniskā apskate, neatceras. Nevar pateikt kāpēc automašīnu nepārrakstīja uz jaunā īpašnieka, vārda. Tā kā automašīnu pārdeva un par to saņēma naudu, tad, automašīnas īpašnieks ir /pers. C/. Bet, tā kā /pers. C/ interesi neizrādīja, mašīnu noņēma no uzskaites 2010.gadā, jo tā nevajadzīgi parādījās amatpersonas deklarācijā. Par izdarīto /pers. C/ neinformēja. Kad mašīnu pārdeva, tā bija izgājusi tehnisko apskati un bija tehniskā kārtībā, braucama.

Ar liecinieka /pers. K/ liecību pierādīts, ka strādāja Tukuma novada pašvaldības policijā. Pats dzīvo Irlavā un pazīst /pers. C/ un /pers. A/. Pagājušajā gadā, pavasarī vai vasarā, precīzu laiku neatceras, pie viņa pārvaldē bija atnācis cietušais un lūdza aprunāties ar apsūdzēto, kuram viņš iedevis remontā žiguli, zilā krāsā, kuru apsūdzētais viņam neatdod. Cietušais teica, ka apsūdzētais jau gadu automašīnu nav saremontējis un neatdod, automašīna apsūdzētā sētā vairs nav un /pers. A/ paskaidrojis, ka to aizdzinis uz servisu. Pirms tam ievēroja, ka pie apsūdzētā mājas žoga uz lauka, stāv zilas krāsas žigulis. Kādā stāvoklī bija automašīna, nevar pateikt, jo to redzēja tikai garām braucot. Pēc nedēļas satika apsūdzēto un jautāja kur ir /pers. C/ žigulis. /pers. A/ pateica, ka žiguli viņš aizvilcis uz servisu Grenčos, solīja, ka pie cietušā aizbrauks pats un visu nokārtos. Apsūdzētais neteica, ka žiguli viņš ir pārdevis. Pēc mēneša atkal atnāca cietušais un teica, ka apsūdzētais pie viņa nav bijis un automašīna joprojām nav atgriezta. Tad teica cietušajam, lai viņš ar iesniegumu griežas policijā.

Ar liecinieka /pers. I/ liecību pierādīts, ka 5-6 gadus atpakaļ, viņa tēvs /pers. C/ no /pers. G/ nopirka piektās markas žiguli, zilā krāsā. Kad tēvs automašīnu nopirka, tā bija normālā stāvoklī. Tēvs automašīnu sataisīja un izgāja tehnisko apskati. Kad tehniskā apskate bija izieta, tēvs turpināja ar automašīnu braukt. Pēc laika, tēvam braucot automašīnu, automašīnai saplīsa motors un viņš palika uz

ceļa starp Tukumu un Tumi. Tēvs piezvanīja un prasīja, lai automašīnu palīdz aizvilkt līdz servisam. Ar savu automašīnu Audi 80 aizbrauca uz to vietu, kur tēvs bija palicis uz ceļa un tēva automašīnu aizvilka uz Grenčiem, uz servisu. Tēvs jau bija sazinājies, ka automašīnu var aizvilkt uz Grenčiem. Grenčos servisā sagaidīja /pers. A/, kurš parādīja, kur automašīnu var novietot. Vai tēvs atdeva apsūdzētajam automašīnas aizdedzes atslēgas, nevar pateikt. Pie tēva un apsūdzētā sarunas par automašīnas remontu, tā izmaksām klāt nebija, to viņi runāja divatā. /pers. A/ divu mēnešu laikā automašīnu nesaremontēja un to aizvilka uz /pers. A/ mājām. Zina, ka tēvs nopirka jaunu motoru un to atdeva apsūdzētajam, lai ieliek automašīnā, kurš automašīnu neremontēja. Tēvs interesējās, kad automašīna tiks saremontēta taču apsūdzētais aizbildinājās, sakot, ka saremontēs. Tad bija laiks, kad /pers. A/ tēvs nevarēja sazvanīt, lai uzzinātu, kad automašīna tiks sataisīta vai arī nebija mājās. Katrā ziņā nebija nekāda tāda saruna, kurā /pers. A/ pateiktu, ka viņam nav laika automašīnu saremontēt, lai tēvs to savāc no sētas.

Ar liecinieces /pers. O/ liecību pierādīts, ka 2008.gada sākumā ievēroja Irlavas pagasta dzīvojamās mājas /Nosaukums B/ pagalmā zilas krāsas automašīnu VAZ. Faktiskais vīrs, /pers. A/ teica, ka automašīnu atdzinis /pers. C/ uz remontu. Esot bijusi noruna, ka /pers.A/ automašīnu salabos nenoteiktā laikā. Mašīnai bija jānomaina motors. Sākumā cietušais brauca un interesējās par mašīnas remontu, bet tad divus gadus pēc tam nelikās ne zinis par to, tāpēc /pers.A/ automašīnu pārstūma uz lauka, blakus žogam. /pers.A/ uzskatīja, ka /pers. C/ mašīna vairs nav vajadzīga un kopā ar savu paziņu Mārtiņu mašīnu nodeva lūžņos, par ko /pers.A/ saņēma Ls 50,-(lietas 15.lapa)

Ar liecinieka /pers. H/ liecību pierādīts, ka /pers. A/ pazīst. /pers. A/ nodarbojas ar automašīnu remontu, jo arī pats agrāk deva viņam savu automašīnu remontēt. Apmēram, 3 vai 4 gadus atpakaļ, rudenī ap pusdienlaiku, atradās pie /pers. A/ dzīvesvietas pagalmā,- Irlavā, /Nosaukums C/, jo bija atvedis /pers.A/ savu automašīnu kārtējam remontam. Apsūdzētais sarunas laikā lūdza ar automašīnu aizvilkt vienu automašīnu uz Viesatām, nepaskaidroja kādam nolūkam viņam par to arī nejautāja. /pers.A/ pateica, ka par to, ka viņam palīdzēs transportēt to automašīnu, viņš pa velti izremontēs viņa automašīnu ,,BMW 320". Piekrita piedāvājumam, tāpēc uzreiz, tajā pašā dienā, divatā devās uz Viesatām. /pers.A/ ar striķi piesēja viņa automašīnai gaiši zilas krāsas automašīnu ,,Žigulis". Vizuāli automašīna izskatījās ejošā stāvoklī, acīm redzamo bojājumu automašīnai nebija. Automašīnas salonā un tās motortelpā neskatījās, līdz ar ko par to liecināt nevar. Ap plkst. 13:00 divatā jau atradās Viesatās, /pers.A/norādītajā vietā. No dzīvojamās mājas izgāja vīrietis, kura vārdu nezina, iesauka vai uzvārds ir /Nosaukums F/. Sarunas laikā atradās savā automašīnā ,,BMW", laukā neizkāpa, līdz ar ko nedzirdēja viņu sarunu. Pēc /pers.A/ sarunas ar vīrieti, atvilkto automašīnu ,,Žigulis" atstāja mājas pagalmā, pēc kā divatā devās prom.

Ar 2013.gada 15.aprīļa protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām pierādīts, ka liecinieks /pers. H/ atpazinis liecinieku /pers. D/ personu fotogrāfijā Nr. 1, kā vīrieti ar iesauku, vai uzvārdu /Nosaukums F/ pēc sejas vaibstiem. (lietas 17.-18.lapa)

Ar liecinieka /pers. D/ liecību pierādīts, ka apsūdzēto pazīst maz. Pāris gadus atpakaļ, iespējams apsūdzētais pārdeva viņam kaut kādas automašīnas detaļas (durvis, ,,kapotu"), kuras pieņēma savām vajadzībām, jo ar metāllūžņu uzpirkšanu nenodarbojas. Neatceras datumu, kā arī to, vai /pers. A/ tajā dienā bija atbraucis viens pats, vai ar kādu citu un vai atveda žiguli vai citas markas mašīnas daļas. Cik /pers. A/ samaksāja par pieņemto metālu (automašīnas detaļām), neatceras. (lietas 19.lapa)

Ar 2013.gada 30.janvāra protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām pierādīts, ka apsūdzētais atpazinis liecinieku /pers. D/ , fotogrāfijā Nr. 1 kā personu, kuram nodeva automašīnu Vaz 2105 metāllūžņos. (lietas 29.-31.lapa)

Uzaicināts sniegt liecības tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas atzina. Liecināja, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus neapstrīdu, bet apstrīd pieprasītās mantiskā kaitējuma atlīdzības apmērus. Uzskata, ka summa ir Ls 500,-, ne vairāk, jo riepas tik dārgi nemaksāja, tādas bija nopērkamas par Ls 15 par riepu. Uzskata, ka automašīnas vērtība varētu būt apmēram 200 Ls-284,57 *euro*, jo automašīna bijusi sarūsējusi, bez tehniskās apskates. Automašīnā bijusi veca aptieciņa, bet vai tur bijis riepu spiediena mērītājs, neatceras, pieļauj, ka tur bijis domkrats. 2007. vai 2008.gada vasarā, precīzu laiku neatceras, /pers. C/ pie viņa uz mājām /Nosaukums B/, atvilcis automašīnu Vaz 21051 un palūdzis, lai saremontē motoru. Viņš cietušajam pateicis, ka nav laika to remontēt, taču cietušais teicis, ka nekas, lai remontē, kad būs laika. Brīdī, kad cietušais viņam nodevis remontā automašīnu viņi vienojušies par samaksu, taču par cik lielu summu, neatceras. Vienojušies, ka automašīnai viņš nomainīs dzinēju. Pēc mēneša cietušais viņam atvedis automašīnas dzinēju. No sākuma /pers. C/ interesējies, kad tiks veikts automašīnas remonts, taču viņš aizbildinājies, ka nav laika, jo tajā brīdī strādājis gadījuma darbus prom no mājām. Automašīna Vaz visu laiku atradusies viņa mājas /Nosaukums B/ sētā, to neesot aizvedis uz Grenčiem. Tā kā gājis laiks un cietušais vispār vairs neesot interesējies par automašīnu, viņš to neesot remontējis. Pēc kāda gada, viņš automašīnu izvilcis no sētas, lai netraucē. Kamēr automašīna stāvējusi aiz žoga, uz lauka, cietušais par viņu neesot interesējies, kaut gan regulāri pa ceļu braucis garām viņa mājai. Tā kā līdz 2011.gadam cietušais joprojām neesot interesējies par automašīnas remontu, izdomājis to nodot lūžņos. Un tikai tad, kad /pers. C/ ieraudzījis, ka automašīna uz lauka vairs nav, sācis pastiprināti interesēties, kur tā palikusi. Tā kā automašīnu viņš jau bija nodevis lūžņos, tad sākotnēji cietušajam teicis, ka tā ir servisā Grenčos. Vienu reizi viņu uz ceļa apturējis Irlavas pašvaldības policists Guntis Ķimene un pateicis, ka /pers. C/ sūdzējies, ka viņš neatdod automašīnu. /pers. K/ ieteicis vienoties ar cietušo un 2 nedēļu laikā automašīnu atdot. Viņš /pers. K/ neesot teicis, ka viņam /pers. C/ automašīna vairs nav. Automašīnu Vaz 21051 nodevis /pers. D/ tādā stāvoklī, kādā viņam to bija nodevis cietušais. Automašīnas dzinēju /pers. D/ neesot nodevis, kur tas palicies, neatceras. Vai automašīnā bija jauns akumulators, nezina. Dokumentu par automašīnas nodošanu metāllūžņos /pers. D/ neesot iedevis. Kāpēc /pers. C/ neesot pateicis, lai viņš paņem automašīnu no viņa mājas, nevar pateikt. Izdarīto nožēlo.

Tiesa atzīst, ka kriminālprocesā iegūtas pietiekošas ziņas par faktiem, kas izslēdz saprātīgas šaubas un apliecina, ka apsūdzētais /pers. A/ izdarīja svešas mantas prettiesisku iegūšanu, būdams persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās), tādēļ tiesa kvalificē apsūdzētā /pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas.

Kriminālprocesa likuma 128.panta nosaka, ka pierādījumu ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Tiesa atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi ir ticami un pieļaujami, jo savstarpēji viens otru apstiprina.

Krimināllikuma 46. pants nosaka, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz Krimināllikuma sevišķās daļas sankcija. Nosakot sodu ir jāņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, kā arī vainīgā personība, viņa atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Tiesa lietā nesaskata apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Par apsūdzēto /pers. A/ no Irlavas un Lestenes pagastu pārvaldes saņemta informācija, ka viņa apgādībā 2 nepilngadīgi bērni. /pers. A/ nodarbojas ar autotransporta remonta darbiem, (lietas 45.1apa)

Tukuma psihiatrijas un narkoloģijas kabineta uzskaitē nesastāv (lietas 41., 43.lapa), agrāk kriminālī sodīts, sodāmība dzēsta (lietas 75.lapa),

Novērtējot noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, apsūdzētais izteicis gatavību slēgt izlīgumu ar cietušo, kam cietušais nav piekritis, tiesa atzīst, ka likumā paredzētā mērķa sasniegšanai par svešas mantas piesavināšanos, apsūdzētajam ir nosakāmi piespiedu darbi.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. C/ prasība ir pamatota un pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem.

Kriminālprocesa likuma 350.panta l. daļā dots kompensācijas jēdziens, norādot, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu. Arī Civillikuma 1635.pants paredz, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Kriminālprocesa likuma 353.pants reglamentē to personu loku, kurām tiesa var uzlikt kompensācijas samaksas pienākumu,- 1.daļas 1).punkts,-pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Apsūdzētais ir vainojams cietušajam radītajā mantiskajā kaitējumā un tam jāatlīdzina nodarītais mantiskais kaitējums pilnā apmērā.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 511.-515.pantus; 520.,527.,528 pantus

T i e s a n o s p r i e d a:

/pers. A/, personas kods /personas kods/ atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/, personas kods /personas kods/ desmit darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā pieteikties soda - piespiedu darba izpildei Valsts probācijas dienesta struktūrvienībā, pēc dzīves vietas.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, 825,27 *euro* (astoņi simts divdesmit pieci *euro 27 euro centi*). iepriekš Ls 580,-

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2014.gada 25.aprīļa, apelācijas kārtībā Zemgales Apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tukuma rajona tiesas tiesnese personiskais paraksts R.Bruce

Noraksts pareizs, tiesnese